

העולם הזה
השבועון המצוייר לאינטרמציה

FRONTPAGE

השבועון האנגלי האינטרמציה

ASIES!

השבועון הספרדי לאינטרמציה

רח' גליקסון 8 תל-אביב. מען המברקים:
"טולמפרס" ת. ז. 136, 1919 26785.
ח"ל: העולם הזה בע"מ. דפוס ישראל
בע"מ, תל-אביב.

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות, מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "דו"ח לצרכן", "דו"ח למתברר", "דו"ח לנוסע" וכו'. המוכנות עלידי חברי המערכת ובנדקות עלידי: המרור, "דו"ח לכווץ" כולל מודעות מטעם מפלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכן ולדעות המובעות בהן.

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך כיתוב:
שי לביא

הכתב הראשי:
עמנואל פרת

חברי המערכת:
גשה כוראפריס, יחיאל כשן, ניצה נבי, יילי גילי, רותי ורד, בוני זכבי, יוחנן רבקה וראי, אוסקר טאנבר, אביבה טטן, אורי סלע, עמוס קינן, יילי קשת, אברהם רפפורט.

עורכי המהדורה האנגלית:
ביל פלמן, דניאל שטרן.

הממונה על המהדורה הספרדית:
שלמה הררי

הצייר הראשי:
שמואל ברתור

מנהל מבצעים:
שלמה אדיף

עורך דפוס:
משה אור

מנהל מעבדה:
דוד טרויני

לחצו ביד שמאל? האם זה סימן לשינוי השי-
מנותי הפוליטיות?
משה שווארץ, חיפה

המהפכה היתה אזרחית לחלוטין, חלה במע-
רכת, שהפכה את הגלופות.

האיש החזא משה-בוקר
השתוממתי על מטר ההשמעות שהטיחו הקור-
אים לעבר בניגוריון (העולם הזה 900). לדעתי,
יש להם סיבה אישית אל בניגוריון, והם ששו
על ההדמנות להשימוצ. הערתו של בניגוריון
כלפי עיתונם איננה מחייבת עדיין שפך כזה של
התנפלויות, אפילו אם היא נאמרה בכונה תהי-
לה. זוהי כפית-טובה כלפי אדם, לו חייב כל
אדם לחוש כבוד מינימלי לאור מעשיו ה-
נשכחים.

אילנה וסקביץ, רמת-גן

אם יש בארץ אדם אשר אינו רוצה להיות
חופשי בביטוי מחשבתו והבעת דעותיו, יבחר
במפלגה, אשר בניגוריון נמצא ברשימת-המועמ-
דים שלה.

נדום שכי, חיפה
איני רופא אך זוהי הריאנונה שלי לפאצינט
דוד בניגוריון. סימנים ראשונים של שיעון
נדלות דהר, קשור עם טישטוש הוחרון.

יבוא בתי-בשר
בכתבי שורות אלו אני יושב בקפה דהיכלאר,
בשטוקהולם. שוודיה. מכל צד יושבות בלונדון
יפהפיות רובן הניעו למקום ללא בנילויה. הודו
שדרי, שישכר ליד, פנה אלי ושאל מה המצב
בישראלי כאשר הסכרת? לו כי בארץ קיים עודף
נדול של נכרים, שאל בתימהון: "למה אין מר-
שלכם מארנת עליית נשים?"

בחור ישראלי, המשוטט באירופה, אני מעביר
שאלה זו לממשלתנו. מדוע נשארה ממשלת ישראל
ראל אדישה לנבי בעייה כה חשובה, כמו יצירת
יחסי מספרים שוה בין נכרים לנשים? הרי יש
שפע של צעירות נוצרות — שוודיה, פינול,
גרמניה ואיטליה — שהיו מוכנות להשתקע
בארץ. הצרה היתה שבארץ שולטת הרבנות —
והרבנות אינה מיכנה להסכים לייבוא של "בשר
שוודי". מושב זה שבחורים שלנו יורקבו כי
כיבד מורכבי, והשופטים המוניים יתרכו מיום
ליום.

אריה שלט, שטוקהולם שוודיה

העולם הזה
מבטערת זהודיע שעל אף
כל מאמציה לשמור על המ-
היר הקודם משך למעלה מש-
נה, נאלצה בשבוע זהודיע
את המחיר ב50 פרופוזי-
נות.

העלאת זו הפכה בדיתי-נמי
נעת אחרי שארונג בעלי
בתי-הדפוס העלה באופן סת-
אומי את מחירי הדפים בשי-
עור ניכר, וגם מפעל הנייר
הישראלי, שהוא בעל מוני-
פולין מוחלט בשוק, ייקר את
מחירו תוצרתו.

המינחלה מקודה שהעלאתה
זו יחד עם שינוי ניכר של
מצב העתון בשטח המודעות
(ראה איגרת-העורך, העולם
הזה 900) תשמש כסימני-
סור שרותי העתון בלמחה לשי-
נויים, בשבועות הקרובים.
על כך תבוא הודעה מיוחדת
במקום זה.

(ד) שבט' נאלא הכושיים, אשר שלשו לחבש
לפני 250 שנה ושועברו עלידי החבשים.
(ה) השבטים הפרומיטיבים, כנון שבטי הנפלי
וראנאקול, שבטים אלה נמצאים במצב של עב-
דות מוחלטת, או שוכנים במצב פראי, באזור
דרי נידחים.

אכן, רומנטי מאד להשקיף על אהבתם של
שימה המלך ומלכת שבא, שהתפתחה לפני לי-
מלה משלושת אלפים שנה ונרמח — או לא
נימה — להולדת מלוק, מיסר שושלת מלכתי
הבטי אבל המציאות האכזרית של ימינו רחוקה
מרומנטיס היספוריים, והבטי של שנת 1935 אינה
חבש של סרט הוליוודי של מלכת-שבא.

ירושלם, יצאה בהסכם
ראיתי בתודה את המחמאה אשר חלקתם לי
בעיתונכם (העולם הזה 893), על שהייתי ראשון
להודיע לקרובי-המחנות לילדי המעברות להנחה.
אולם בטרות ההן נלה טעות גדולה, כתב-
תם כי אני תובע את ירושלם ערבי ישראל —
ואין זה נכון. בכל עשרות מאמרי, הרצאותי
וויכוחי, מאז הקמת המדינה, מטעים אני את
התנדתי לכל פעולה של כוח ושל עול נגדם...
אולם רק מתוך עיוורונות מוחלט נבצר מי
איתנו לראות שהמיעוט הערבי, אשר בתוכנו,
איננו עם לבדד ישכון, אלא חלק בלתי נפרד
של האומה הערבית הגדולה, בת 35 המיליונים.
אפילו נדרהתלי של נבולותינו אין בכוחה לחי-
תוך אכר מן החי הנדול ההיי. לפיכך אני מדי-
בש שעלינו להתאמץ ולהסכור לעצמנו, לערי
ניש ולעולם הנדול כי הפתרון הריאלי, הסופי
הצודק היחודי לבעייתם הוא ביציאתם מן הי-
ארץ. יציאה זו צריכה להתבצע בשלום ובהיני-
נות, תוך מתן שצויים עבור רכושם. פתרון זה
דוא לטובתנו ולטובתם כאחד.

מי הריצה?
הבנו והכלימה לעורך מרור הספרים של הי-
עולם הזה (901) שקילקל לאלפי קוראי הספר
הכלשי מנרה וסודו של הרופא את כל הי-
האם של הקריאה, עלידי כר שציון בכיקורתו
כי הרוצה.

אם יכרה מקרה כזה עוד פעם, אני אשלה
למערכת לשלם את הפושע הבינלאומי המהולל
אף כאסורם שיתחון את עורך המרור לחתי-
בות קטנות, ימס אותן בחומצת-נפרית וימכור
אותן כובל זימי.

מרים בלאומן, תל-אביב
בסדר, אך האם יודע מר אל קאפוריס לכו-
תוב ביקורתו?

שנאה מסוכנת
שער גליון 900 של העולם הזה דחק את כל
השערים הקודמים בקרן ווית, הוא אינו מצויין
כס תוכן גליון לא נפל מצורתו הייצוגית, כי
ביחוד הופתעתי לעימות בראותי את המדור הי-
מרוש אוהבי-שנא.

אדית שמידלר, ראשון-לציון
אנא תפסיקו לפרסם את מינה-היוודיים אוהבי-
שנא, אף פשוט נמאס עד מוות, במינוי היה
ליה טעם אך כעת, עם חירושו, אני משוכנעת
שלא רבים יהיו ממנו.

שרה אלון, תל-אביב
המדור אוהבי-שנא מהווה סכנה חמורה לארצה
ישראל, תארו לעצמכם שאני אכתוב במדור שי-
אני שונא את החותנת שלי, וכעבור שבוע היא
תשכח את נולדה ותמות מיתה בלתי-טבעית, היא
המשטרה תעשה ממני ששליק?

מנחם אברהמי, חיפה
הכותבים למדור אי-הבי-שנא רשאים שלא
למסור כל דברים, שעלולים לשמש עדות
נגדם.

זאת שהנני מצרף למכתבי, אבקשכם לתת לו
אפשרות לזוהת את עצמו.
כמו כן אני מיעץ לך, י. ל. מתל-אביב, כי
התנודי ששיטתו פעולה במעשה-באובארי ופרדיס
נו' לו, לבקר במרתף-השואה של הריציון ולבקש
מכל אלה מלינוי ההודים שלפני שנשרפו על
בושלי-המחנות הם כמעט שליטים אוטונומים
ע"י ניכורים כמובם שיפלו על מעשכם.
א. שטרן, תל-אביב

רומן היסטורי
מכתבו של הקורא יוסף רילף (העולם הזה 899)
על יחי ישראל-החש מלה חוספרידעה מוחלט
ככל הפרשה חבש הינה עדיין מדינה פיארדאלית
ממש כמו ערב הסעודית באזוריה המרוח-
קים מעריה-הביה קיימת עדיין עכרתו. הצבא הי-
חבש הוא צבאו הפרטי של הקיסר, המומחים
הורים הם יועציו של הקיסר, התלויים בחסרו-
בושלי-המחנות הם כמעט שליטים אוטונומים
הם שמרניים, שונאים את עמי אירופה ואת תרי-
בותם גם יחד.

הקורא רילף מדבר על העם החבשי וזוהי אחת
משגיאותיו הנדולות כי אוכלוסיית חבש מורכבת
מחמשות נשים של עמים ושכמים:
(א) חבשים נוצרים, דוברי אמרית, השוכנים
במרכז-הארץ. אלה הם השליטים האמיתיים של
חבש.
(ב) החבשים הנוצרים הדוברים טיגרינית, הי-
ישבים בצפון חבש ובאירופה ועם זה שלט
בחש מימי המלכות אקסום ועד המאה ה-19.
(ג) מוסלמים ממוצא ערבי, סוחרים וסוראני,
שהם נתנים ממרונה שניה.

לא מכבר ניתנה לי האפשרות לחזות כי
מיבין אישי של מנחם בגין, מניהג תנועת
החרות. מר בגין, שהוא מקרוב אדם נעים
מאד, בעל הליכות שקטות ואדיבות אירופאית
(כך שהוא סונה אפילו אלי בלשון "הוא")
הואיל לתת לו ראיון מיוחד על ענין ס/מ
בתיגלים.

הראיון סודר בדפוס, הכל היה מוכן להד-
פסה. ואז, ברגע האחרון ממש, באה הידיעה
כי קאהיר הבטיחה לשחרר את הצהר, עומדת
לשחרר גם את הגאיה. לרגע היה נדמה שכל
המצב התהפך על פיו. וכי נשמטה הקרקע
לניתוח של בגין.

עצתי היא מכונית-הדפוס והזמנתי שיחה
דחופה לבגין הנכנס בירושלים. אחרי שנקרא
מר בגין מאולם-השיבות אל המכשיר, שאל-
תי אם אינו מעדיף שנוציא את הראיון, או
לפחות נשמט מתוכו קטעים עיקריים. הי-
תשובה: המ שאירוי את הראיון בדיוק כמו
שהוא. וכך עשינו (העולם הזה 895).

עברו כמה שבועות, ונוכחתי לדעת כי
למרות הכל צדק ניתוחו של בעל הראיון: המ
המצור לא נשבר, אלא להיפך. התהדק. ושראל
נחלה בפרשה זו תבוסה מוחצת מאד. כשהמי-
צאתי למר בגין את הגליון שהכיל את ראיוני,
הוספתי במכתב פרטי מחמאה אישית על
נושא זה, הודיתי בגיטתו הכוחה כמוצדקת.
בשבוע שעבר השיב לי מר בגין במכתב
אישי מרומא. בגלל טרודתי הרבות לא
הספקתי להשיב לו על מכתבו האדיב, אך תרתי,
בקשר עם דברי בעיני בתיגלים. אבל בכתבי
חסד אדיבותו, והריני משיב לו בתודה ממר-
חקים. לו סעימי בהערכת הפרשה הגדולה
והאומללה, הייתי מבקשו לפרסם בעתוני
בשמי כי טעה סעימי. אבל נדמה לי, כשהמי-
צדק אם נדמה כי שבמקרה זה לא סעימי...
ואחרי שהגיב על דברי בניגוריון בדבר
שריפת העתונים, הוסיף: "לאחר כל אלה
מותר לי לומר כי אולי יום יבוא, מר אבנרי
היקר, ותודה כי "נדמה לך שגיטתי מוצדקה"
גם בעיני זה (של הערכת בניגוריון)."

לבסוף הוסיף מר בגין הערה אישית:
"אם לא תוכל לפענח את ההירוגליפים שלי,
פנה אל ידידי אברהם. הוא יודע לקרוא כתב,
יד שלי, שאני לא אוכל עוד לפענחו."

קוראים בעלי-זכרון לא שכחו מן הסתם
את שתי הידיעות המרעישות שהופיעו בדיוק
לפני שנה במפא"יין הדור. בידיעה האחת
סיפר אחד הכתבלים כי העולם הזה התמקד
סוף-סוף לציונים-הכלליים, וכי כשלישי הצ-
טרף לברית זאת עורך היומון האידישי מרכזי
צאנין. שלושתנו נפגשנו במחתרת, חתמנו
הסכם חשאי.

באותו יום פרסם הכתבל ידיעה שניה,
מעין ואריאציה על אותו מוטיב. לפיה כיבדו
אותי הציונים-הכלליים ונתנו לי השקיד מרכזי
במטה הבחירות שלהם לכנסת השלישית.
הגבתי אז בצורה פשוטה: אמרתי שעורך
המפא"יין הוא שקרן, הזמנתי אותו לתבוע
אותי לדין. הוא שקרן.

אולם מר צאנין, שעד היום אין לי הכבוד
להכירו אישית, היה חכם יותר. הוא תבע
את הדור לדין, דרש מנינו סכום גזון מאד.
בשבוע שעבר נכנס להיסטוריה של העתר-
נות הצהובה הקטע המשעשע הבא: "אנו
מודיעים כי הידיעה הנ"ל אינן נכונות ואנו
מתנצלים על פרסומן". המפרסם: "הדור".
עתה חופשי הדור לגלות מפלגה אחרת
שהתמכרנו לה.

אחת המעלות של המקצוע העיתונאי הוא
שבעליו לומדים להכיר מקרוב את הדמוי-
יות הציבורית העיקריות. לא תמיד זהה
ההתרשמות הקרובה עם דמותו של האיש
מחוק.

מכתבים
נרו, עונד את אות-הקוממיות מעל לכים הימני
של מעילו.
(ג) היילי צה"ל מכתמים את נשקם על כתף
ימין.

ציון כהן, פתח-תקוה
מה קרה לרכילות משה דיין, שהוא החתי

מכתבים
נרו, עונד את אות-הקוממיות מעל לכים הימני
של מעילו.
(ג) היילי צה"ל מכתמים את נשקם על כתף
ימין.